

For alle de 4 Afdelinger af Afgiften er der foreslaaet Forhøjelse. Jeg vil slet ikke nægte, at Forhøjelsen her er betydelig, og at den under visse Omstændigheder kan falde tungt, men jeg maa henvise til, at selv om den falder tungt der, hvor der arves Millioner — og der falder den jo i en vis Forstand tungest, for der kræves der en saa overordentlig stor Arveafgift af Beløbet —, saa er det dog ogsaa saaledes, at den, der arver Millioner, kan nok undvære en Del af disse Penge i Modsætning til den, der intet arver og saaledes ikke kommer i Besiddelse af nogen Arv. Dette har været det Synspunkt, som fra Regeringens Side har været fremme, da Ændringen i Arveafgiftsloven blev bragt i Forslag, og Folketingets 3 Partier — jeg ved ikke rigtigt, hvorledes Højre stillede sig i denne Sag — har tiltraadt Forslaget med en ganske ringe Ændring, idet man fra Partiet Venstres Side derved ønskede, at de mindste Arvelodder, hvor Arven falder ind under første Afdeling, skulde blive noget mindre beskattet, end Regeringen havde foreslaaet. Det finansielle Afdrag, der derved skete i den Indtægt, der ventedes at indkomme af Arveafgiftsloven, er forholdsvis ubetydeligt, nemlig 61,000 Kr., og jeg saa da ingen Grund til at modsætte mig dette Ønske, som de andre Partier gik med til. Arveafgiftsloven skulde efter Forslaget, ogsaa saaledes som det nu er affattet, indbringe omtrent en Million Kroner.

Det næste Forslag, som Regeringen stillede, var et Forslag om Ændring i Lov om Formue- og Indkomstskat. Det var Regeringens Forslag, at det skulde alene være Formuen, der skulde berøres af de nye Skatter, og jeg mener endnu, skønt jeg er gaaet ind paa en Ændring heri, at dette var det rigtigste. Det var rigtigt under disse Omstændigheder at henvende sig der med nye Skattekrav, hvor der var Formue, hvor der var Kapital; thi skønt det naturligvis kan gøres gældende, og ogsaa er blevet gjort gældende, at man skal beskytte Opsparing, at man skal beskytte de Folk, som i Stedet for at bruge deres Indtægt sparer den op og skaffer sig en Formue, gives der ogsaa Formuer, som ikke er kommet til Veje paa denne Opsparelsesmaade og gennem Arbejde. Og desuden er det sikkert, at en Formue, hvor ringe den end er, kan bære en saadan ikke særdeles stor Udgift, som denne Skala i Lovforslaget vil medføre. Desuden havde jeg det Hovedsynspunkt ved Siden af, at det forekom mig rigtigt, at Indtægten, saa vidt

muligt, opbevaredes som Skattekilde for Kommunerne. Der er ingen Tvivl om, at Kommunerne trænger i høj Grad til denne Skattekilde, og at den vil blive brugt, i højere Grad endda end tidligere, i kommende Aar. Saa synes jeg, at der maatte være god Mening i, at man ikke ramte Indtægten ved denne Lejlighed, men holdt sig til Formuen for Statens Vedkommende. Det gik Lovforslaget ogsaa ud paa, at der med Undtagelse af de allermindste Formuer blev paalagt med stigende Skala en Afgift paa Landets Formuer lige fra 10,000 Kr. opefter. Herimod er der saa gjort Indvendinger fra Partiet Venstres Side, dels principielle Indvendinger og dels Indvending af saadan Natur, som jeg lige har nævnt, nemlig at man hellere skulde komme Indtægten til Livs end den opsparede Indtægt, og at de, der sad med en betydelig Indtægt, i og for sig bedre kunde bære en betydelig Skat end de, der sad med en Formue, af hvis Rentebeløb de maaske daarligt kunde leve o. s. v. Og ikke just, fordi jeg har følt mig overbevist om disse Indvendingers Rigtighed, men fordi, som jeg tillod mig at sige straks, det var mig magtpaaliggende at opnaa Enighed, saa vidt muligt, mellem Partierne om disse Skattelovforslag, har jeg tiltraadt det Lovforslag, man til Slutning enedes om i Folketingets Udvalg. Medens altsaa hele Beløbet, som man ventede skulde indbringes gennem en Ændring af Formue- og Indkomstskatten, var 2½ Mill. Kr., og dette alene foresloges indbragt ved Beskatning af Formue, er det nu saaledes, at Formuen skulde give omtrent 1,700,000 Kr. i Merindtægt, og at 1 Mill. Kr. skulde indkomme igennem en Beskatning af Indtægten. Jeg henviser ærede Medlemmer til de Skalaer, som findes, den Trinrække, som der er anført, idet jeg ikke ser, at det er til nogen Nytte, eller at det er nogen Nødvendighed for mig at opremse de enkelte Trin. Jeg skal kun sige, at for Indkomstens Vedkommende begynder den nye Skat først med en Indtægt af 6,000 Kr. Jeg har, som sagt, bøjet mig paa dette Omraade ikke uden Betænkelighed, men kun for at skaffe Enighed, som jo altsaa er fremkommet her, men som derimod svigtede overfor det tredje Lovforslag, nemlig det om en overordentlig Indkomstskat til Staten.

Princippet i dette Lovforslag var dette, korteligt udtrykt, at man vilde forsøge at ramme de nu pengestærke. Man vilde ikke gøre noget Skel imellem, hvorledes i Øjeblikket den store Indtægt var fremkommet, om den var fremkommet ved det, man